

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121413359
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6121413359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Ľubice Bajzovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E. F. B., o zaplatenie 1.973,78 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. mája 2023 č. k. 11Csp/42/2021-114, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 30. mája 2023 č. k. 11Csp/42/2021-114 súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.889,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.889,12 eur od 13.10.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. v ostatnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 44,88 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že žalobca si v konaní uplatnil práva zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5146341249 zo dňa 21.06.2018, ktorú uzatvoril jeho právny predchodca (G. G. H.) so žalovaným a na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 2.000 eur. Ďalej dospel k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, a to v súlade s § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej úverovej zmluve, ani v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere a informácii o RPMN tieto údaje neboli dostatočne a zreteľne uvedené tak, aby spotrebiteľovi bolo zrejmé, ktoré predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. V zmluve a príslušných informáciách nebol uvedený vzorec pre výpočet RPMN, z ktorého by bolo zrejmé, a to dosadením podstatných náležitostí zo zmluvy, ako dodávateľ dospel k výpočtu RPMN a na základe akých predpokladov. Za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať dojednanie, ktoré vyplýva zo zmluvy. Z tohto dojednania nebolo možné spoľahlivo zistiť, ktoré údaje banka použila, aby dospela k RPMN vo výške 15,32 %. Rovnako v predmetnej zmluve údaj o RPMN vo výške 15,32 % nebol správny, pretože žalobca do výpočtu RPMN nezarátal poplatok za poistenie k úveru ako doplnkovú službu. Zo samotnej formulárovej Prílohy Zmluvy označenej ako Súhlas s Poistením k Úveru nevyplývalo, že ide o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V texte „Prílohy Zmluvy,

Súhlas s Poistením Úveru“ je síce v bode 1. uvedený, že dlžník má záujem zabezpečiť plnením z tohto Poistenia Pohľadávku Banky, ale v tomto formulári nebol uvedený žiaden dátum, kedy malo k udeleniu súhlasu s poistením úveru dôjsť a taktiež predmetný formulár neobsahoval žiadnym podpisom (ani podpisom žalovaného, či podpisom právneho predchodcu žalobcu). Za uvedenej situácie poistenie k úveru si žalovaný s právnym predchodcom žalobcu individuálne nedojednal, a preto to nebolo možné posúdiť ani ako dobrovoľnú službu. Žalobca tak nepreukázal, že išlo o dobrovoľnú doplnkovú službu, a že bez takejto doplnkovej služby, by žalovaný získal spotrebiteľský úver za ponúkaných podmienok. Súd dodal, že pokiaľ poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru, zmluva musí byť v časti dojednania poistného transparentná a určitá, a to tak, aby bolo nad rámec akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spotrebiteľ sa dobrovoľne rozhodol pre poistenie, a to na základe všetkých potrebných informácií, ktoré mu majú byť primerane vysvetlené. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN odvolací súd odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017. Absencia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných podľa § 9 ods.2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch sankciu tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods.1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch sankciu považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Za základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaný reálne čerpal titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu žalovaný zaplatil. Žalovaný v predmetnej veci vyčerpal titulom úveru sumu 2.000 eur a právnemu predchodcovi žalobcu uhradil sumu 110,88 eur. Žalobca má nárok na zaplatenie sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami a žalovaným uhradenými sumami, teda na sumu 1.889,12 eur (2.000 eur - 110,88 eur), a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel. S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru súd žalobu nad priznanú sumu s príslušenstvom zamietol. Súd nároku žalobcu, ktorým sa domáhal aj úroku z omeškania vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5% ročne od 13.10.2020 do zaplatenia zo sumy, ktorú je žalovaný v zmysle rozhodnutia súdu povinný žalobcovi zaplatiť. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku. Žalobca si v spore ku dňu vyhlásenia rozsudku uplatnil sumu 2.607,96 eur a súd mu priznal 1.889,12 eur (v rozsahu 718,84 eur bola žaloba zamietnutá) čiže v 72,44% mal žalobca úspech a v 27,56% neúspech; pomer úspechu a neúspechu je 44,88 % trov v prospech žalobcu (72,44- 27,56), ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi k rukám jeho zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby a trovách konania podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že vyhovie žalobe, alebo zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého v Zmluve absentuje podstatná náležitosť v súvislosti s uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedené súd prvej inštancie vyhodnotil ako v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôvodil tým, že v Zmluve sa nachádzajú všetky predpoklady, ktoré boli použité pri výpočte RPMN. Na spotrebiteľský úver preto nemožno nazerať ako na bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Výklad ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého sa pod pojmom „predpoklady na výpočet RPMN“ rozumie aj uvedenie matematického vzorca ma výpočet RPMN je nutné považovať za výklad contra legem. Súd podľa názoru žalobcu tento pojem vykladá extenzívne a nad rámec zákonného ustanovenia § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak by mal byť náležitosťou zmluvy o úvere aj vzorec na výpočet RPMN, ako uviedol v bode 44. rozhodnutia súd prvej inštancie, bola by táto náležitosť uvedená medzi náležitosťami uvedenými v § 9 ods. 2. zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal aj na to, že pre bežného spotrebiteľa by uvedenie takéhoto vzorca nemalo žiaden význam, nakoľko by na jeho základe s najvyššou pravdepodobnosťou nebol schopný dospieť k výpočtu hodnoty RPMN. Podľa názoru žalobcu v žiadnom prípade nebolo povinnosťou veriteľa uvádzať také predpoklady v Zmluve, ktoré ani sám zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje (vzorec na výpočet RPMN). Žalobca v tomto smere poukázal i na aktuálnu rozhodovaciu prax najvyšších a vyšších súdnych autorít, z ktorých príkladmo uviedol uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 z 24.02.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/7/2023 z 11.05.2023, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/12/2022 z 29.03.2022 a iné. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že RPMN uvedená v Zmluve je nesprávna z dôvodu, že z obsahu

Zmluvy nebolo zrejmé, či žalobca do výpočtu RPMN zarátal poplatok za poistenie k úveru ako doplnkovú službu uviedol, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo Zmluvy o úvere je v predmetnom prípade fakultatívne, t. j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia. Keďže nebolo povinné (záležalo len od preferencie žalovaného). Preto Zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Žalobca však poukazuje na to, že v danom prípade nemožno mať pochyb o tom, že výška RPMN je v Zmluve uvedená správne, nakoľko mesačná splátka (55,44 eur) uvedená v Zmluve v sebe zahŕňa i sumu 2,74 eur - poplatok za poistenie úveru. Je teda zrejmé, že v prejednávacom prípade do výpočtu RPMN vstupoval i poplatok za poistenie, následkom čoho nemožno dospieť k záveru o nesprávnosti RPMN.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdu prvej inštancie, ktorého výsledkom je zamietnutie žaloby v ostatnej časti, a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

6. K rozhodnej odvolacej námietke žalobcu o nesprávnom právnom a skutkovom posúdení veci súdom prvej inštancie z dôvodu, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo Zmluvy o úvere je v predmetnom prípade fakultatívne, t. j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia, odvolací súd v súlade s § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje na ods. 47 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie s uvedenou námietkou komplexne vysporiadal. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dopĺňa:

7. Súčasťou textu zmluvy o úvere zo dňa 21.06.2018 boli aj ustanovenia označené ako Základné podmienky o poplatkoch za poistenie k úveru v sume 2,74 eur mesačne, ako aj Príloha 1 Zmluvy - Súhlas s poistením k úveru, na základe čoho žalovaný pristúpil k poisteniu podľa rámcovej poistnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako poistníkom a poisťovňou v rozsahu rozšíreného súboru poistenia. Výška mesačného poistenia je uvedená priamo v zmluve a ostatné náležitosti poistenia ako poistné obdobie, začiatok a koniec poistenia, spôsob jeho výpočtu ako aj spôsob výpočtu poistného plnenia, sú obsiahnuté vo všeobecných poistných podmienkach pre poistenie schopnosti splácať splátky spotrebiteľského úveru, na ktoré zmluva o úvere odkazuje.

8. Je pravdou, že náklady na poistné nie sú súčasťou celkových nákladov podľa § 2 písm. g/ vtedy, ak uzavretím poistného nebolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, pričom tak povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno preukázania takéhoto stavu zaťažuje dodávateľa, rozhodne nie spotrebiteľa.

9. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že zo žiadneho jej ustanovenia nevyplýva, že by poskytnutie úveru, resp. jeho poskytnutie za daných podmienok, nebolo podmienené súhlasom spotrebiteľa s poistením schopnosti splácať úver. Poistenie úveru bolo pojaté do textu zmluvy o splátkovom úvere a do dokumentu s názvom Súhlas s poistením k úveru, v rámci ktorého žalovaný prejavil záujem o poistenie v rozsahu rozšíreného súboru poistenia. Je potrebné poznamenať, že samotná listina Súhlas s poistením k úveru o poskytnutie úveru tvorí samostatný dokument, ale navonok aj graficky sa javí ako integrálna súčasť zmluvy. Z predmetnej zmluvy pre priemerného spotrebiteľa nijako nevyplýva, že by mal na výber aj možnosť nevybrať si žiadny súbor poistenia, t. j. že môže uzatvoriť zmluvu o úvere aj bez poistenia schopnosti splácať úver. Zároveň zo zmluvy nie je zrejmé, aký dopad na zmluvné podmienky by malo, ak by sa spotrebiteľ rozhodol uzatvoriť zmluvu o úvere bez poistenia. Veriteľ informáciu, ktorá má významný vplyv na výslednú cenu úveru, a teda aj na rozhodovanie spotrebiteľa o tom, či úverovú zmluvu uzatvorí alebo nie, v podstate ukryl iba do

ostatných podmienok zmluvy, vo forme, ktorá je pre spotrebiteľa ťažko prehľadná a zložito formulovaná. V zmluve o úvere (ako aj v Súhlase s poistením k úveru a v Štandardných európskych informáciách) nie je poskytnutá spotrebiteľovi jednoducho a zrozumiteľne aj taká možnosť, že o poistenie schopnosti splácať úver nežiadal. Z dohodnutej výšky splátky zmluvy o splátkovom úvere vyslovene nevyplýva, že jej súčasťou sú aj náklady či poplatky spotrebiteľa. V zmluve bolo len uvedené, že poplatky platí spotrebiteľ v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Z takejto formulácie, podľa názoru odvolacieho súdu, nie je zrejmé, či suma poplatkov je už zahrnutá vo výške dohodnutej splátky 55,44 eur alebo, či nejde o ďalšie náklady, ktoré spotrebiteľ platí navyše od dohodnutej výšky splátky; teda v akej výške má žalovaný úver splácať a akú sumu má žalovaný zaplatiť. Spotrebiteľ tak nemá možnosť posúdiť, do akej miery je pre neho dané poistenie výhodné. Vyššie opísaný spôsob, akým právny predchodca žalobcu dosiahol, že spotrebiteľ požiadal o poistenie, sa javí byť nekalou obchodnou praktickou v zmysle § 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu zvolená konštrukcia zmluvy vo vzťahu k podstatnému údaju, ktorý je obligatórnou náležitosťou zmluvy, namiesto jednoznačného a správneho údaju o RPMN (ako aj o tom, koľko v skutočnosti spotrebiteľ na úver zaplatí), nielen neindikuje v prospech odlišného záveru, ktorý vyvodil súd prvej inštancie vo vzťahu k tejto náležitosti, ale je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorou sa môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k takto poskytovanej službe. Vychádzajúc z tohto skutkového zistenia podľa názoru odvolacieho súdu žalobca náležite a so všetkou starostlivosťou, ktorú je možné od neho ako poskytovateľa úverového produktu spravodlivo očakávať, neposkytol spotrebiteľovi podstatné informácie obsiahnuté v zmluve tak, aby boli pre neho pravdivé a zrozumiteľné, v dôsledku čoho jeho sankcionovanie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je v posudzovanej veci aj z tohto dôvodu namieste. Pokiaľ by úmyslom žalobcu ako poskytovateľa daného úverového produktu, bolo skutočne informovať spotrebiteľa o rozsahu jeho záväzku tak, aby mal možnosť zvážiť vhodnosť takéhoto úverového produktu vrátane vnúteného poistenia a porovnať ho s inými úverovými produktmi dostupnými na trhu v danom čase, niet racionálneho, ani zákonného dôvodu pre to, aby do údaju o celkových nákladoch nebola zakomponovaná aj čiastka rovnajúca sa poistnému, pokiaľ mu zároveň neposkytol náležité vysvetlenie, či nepredložil varianty zmluvy (s poistením a bez poistenia). Významom § 9 ods. 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal jednoznačnú vedomosť o tom, aká bude výška jeho finančného zaťaženia v súvislosti s poskytnutým úverom a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Účelu úpravy spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý jasne a pravdivo stanovuje, aká je RPMN (ako aj celková čiastka, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť).

11. Rovnako nemôže obstáť ani argumentácia žalobcu o správnej výške RPMN a celkovej čiastke úveru, ktorú v odvolaní podoprel vzorcom výpočtu RPMN, s tým, že „Do výpočtu bol zahrnutý i poplatok za poistenie (zahrnutý v mesačnej splátke), následkom čoho je správna i hodnota RPMN (55,44 eur- t.j. mesačná splátka zahŕňajúca splátku istiny, úroku a poistného x 47 splátok + posledná splátka vo výške zostatku pohľadávky banky vo výške 54,61 eur v zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery postupcu = 2.660,29 eur (celková čiastka spojená s úverom). Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, ako dospel k uvedenému názoru, pretože z uvedeného výpočtu žalobcu vyplýva, že pri výpočte celkovej čiastky nepočítal s počtom splátok 48 v sume 55,44 eur, avšak poslednú splátku uviedol vo výške zostatku pohľadávky. V zmluve o úvere v základných podmienkach o splácaní úveru bola uvedená výška splátky a splatnosť 55,44 eur mesačne a že výška poslednej splátky úveru je uvedená v splátkovom kalendári. Splátkový kalendár s uvedením konkrétnej výšky poslednej splátky však žalobca súdu nepredložil ani v konaní pred súdom prvej inštancie výšku poslednej splátky netvrdil. Vychádzajúc potom z výslovne uvedených údajov v základných podmienkach zmluvy o úvere (predpokladov pre výpočet RPMN) celková čiastka, ktorú mal v danom prípade spotrebiteľ zaplatiť, bola tvorená súčtom 48-ich splátok vo výške 55,44 eur, t. j. bola v celkovej sume 2.661,12 eur a nie v sume uvedenej v zmluve 2.660,29 eur. Súčin počtu splátok a výšky splátky jednoznačne nedáva vo výsledku sumu vedenú v zmluve ako celkovú čiastku, ktorú bol povinný spotrebiteľ zaplatiť, a to ani v prípade, že by výška splátky bola znížená o sumu poistného 2,74 eur, že by tento náklad nevstupoval pre dobrovoľnosť poistenia do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom.

12. Zároveň treba podotknúť, že žalobca uvedenú náležitosť (výšku poslednej splátky úveru) tvrdí až v odvolaní, túto skutočnosť v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedol a doposiaľ ani nepreukázal predložením splátkového kalendára. Napriek tomu, že bol predvolaný na pojednávanie, na ktorom súd poskytol predbežné právne posúdenie veci, pojednávania sa bezdôvodne nezúčastnil, čím sa sám zbavil možnosti, aby označoval a predkladal skutočnosti za účelom odstránenia zistených pochybností a aby doplnil dôkazy. Ak by sa žalobca pojednávania zúčastnil, mohol na súde prvej inštancie uplatniť príslušné procesné prostriedky (skutkové tvrdenia, dôkazy resp. návrhy na vykonanie dôkazov, námietky, právne závery a argumenty, vysvetlenia), ktoré v rozpore s procesným poriadkom uplatnil až v odvolaní. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že nie je daná výnimka zo zákazu uvádzania nových skutočností a dôkazov až v odvolaní podľa § 366 C.s.p. Žalobcom tvrdené nové skutočnosti nie sú akceptovateľným odvolacím dôvodom.

13. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súhlasí so záverom súdu prvej inštancie o chýbajúcich náležitostiach úveru v zmluve o úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ (najmä údaju o výške poslednej splátky), a tým chýbajúcich všetkých predpokladoch použitých na výpočet RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. h/, z toho plynúcej nesprávne uvedenej výške RPMN (rovnako o celkovej čiastke úveru), čo má za následok posúdenie úveru ako bezpoplatkového a bezúročného (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti ako vecne správny potvrdiť.

14. Podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 Civilného sporového poriadku v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 Civilného sporového poriadku. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného v zmysle § 251 Civilného sporového poriadku, preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).